

Η τηλεϊατρική στην εποχή της πανδημίας: ευκαιρίες και προβληματισμοί

Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Ενδοκρινολογικού Τμήματος του Νοσοκομείου Αλεξάνδρα, **Σταυρούλα Πάσχου** (Επίκουρη Καθηγήτρια Ενδοκρινολογίας), **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου** (Καθηγήτρια Θεραπευτικής-Προληπτικής Ιατρικής) και **Θάνος Δημόπουλος** (Καθηγητής Θεραπευτικής-Αιματολογίας-Ογκολογίας και Πρύτανης ΕΚΠΑ) συζητάνε για την τηλεϊατρική στην εποχή της πανδημίας.

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, οι γιατροί σε όλο τον κόσμο προσπάθησαν σημαντικά όχι μόνο για την αντιμετώπιση των νέων περιστατικών που προέκυψαν, αλλά και για τη συνέχιση παροχής υπηρεσιών στους χρόνιους ασθενείς τους. Για να επιτευχθεί αυτό χρειάστηκε να αναζητηθούν νέα μονοπάτια ιατρικής φροντίδας. Καθώς οι άνθρωποι απέφυγαν τα νοσοκομεία και τα ιατρεία για να επιβραδύνουν την εξάπλωση του κορωνοϊού, η χρήση της τηλεϊατρικής αυξήθηκε. Η τηλεϊατρική αντιπροσωπεύει ακριβώς την εικονική σύνδεση των ασθενών με ιατρούς ή άλλους επαγγελματίες υγείας μέσω κινητών συσκευών ή υπολογιστή.

Σε χώρες που υπήρχε ήδη η τηλεϊατρική, όπως στις ΗΠΑ, οι σχετικές εταιρείες ανέφεραν υπερδιπλάσιο αριθμό κλήσεων και επισκέψεων από τον τυπικό ως τώρα αριθμό. Λόγω της αυξανόμενης ζήτησης των καταναλωτών μάλιστα, οι ασφαλιστές υποχρεώθηκαν να καλύψουν ιατρικά απαραίτητες επισκέψεις τηλεϊατρικής σε ορισμένες πολιτείες, όπως στη Μασαχουσέτη. Εμείς ζούμε και εργαζόμαστε στην Αθήνα, όπου η τηλεϊατρική δεν είναι τόσο συνηθισμένη και η προσωπική σχέση γιατρού - ασθενούς θεωρείται απαραίτητη. Προσπαθώντας όμως να βοηθήσουμε τους ασθενείς μας και να παρέχουμε εξαιρετική φροντίδα ακόμη και κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, χρησιμοποιήσαμε επίσης την τηλεϊατρική σε κάποιες περιπτώσεις. Ακόμα και απλά ψηφιακά εργαλεία επικοινωνίας, όπως το Skype ή το Viber, μας βοήθησαν να αξιολογήσουμε, να θεραπεύσουμε και να παρακολουθήσουμε

αποτελεσματικά ασθενείς. Η αλληλεπίδραση, ειδικά με άτομα που έχουν ήδη συνηθίσει την τεχνολογία, είναι πραγματικά εντυπωσιακή. Λίγες δημοσιευμένες σχετικές μελέτες έχουν επίσης δείξει πολύ καλά αποτελέσματα.

Αναρωτιέται κανείς αν αυτή η εποχή της πανδημίας είναι μόνο η αρχή μιας εντελώς νέας σχέσης γιατρού - ασθενούς, που μπορεί να μεταμορφώσει πλήρως τα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης για πάντα. Υπάρχουν όμως και αρκετοί προβληματισμοί. Πράγματι, μελέτες έδειξαν ότι οι μεγαλύτεροι σε ηλικία ασθενείς ή οι άνθρωποι χαμηλότερης εκπαίδευσης δεν βρίσκουν εύκολη τη διαδικασία αυτή. Δεν έχουν όλοι οι ασθενείς δηλαδή τις ίδιες δυνατότητες πρόσβασης. Επίσης, δεν επωφελούνται όλες οι ιατρικές ειδικότητες το ίδιο από τις σχετικές υπηρεσίες, καθώς η φύση των περιστατικών και η ανάγκη για σταθερή κλινική εκτίμηση ποικίλλει σημαντικά. Σε κάθε περίπτωση, κατά τη νέα αυτή εποχή οι γιατροί θα πρέπει να εκπαιδεύονται πάνω στα νέα τεχνολογικά εργαλεία και στον τρόπο επιλογής των κατάλληλων ασθενών. Επιπλέον και σημαντικό, οι κυβερνήσεις πρέπει να αναγνωρίσουν την ανάγκη και να παράσχουν γρήγορα το κατάλληλο νομικό και ασφαλιστικό πλαίσιο για την τηλεϊατρική. Ακόμη, θα πρέπει να οργανωθούν συστηματικά οι σχετικές δομές και στα δημόσια νοσοκομεία ειδικά για συγκεκριμένα χρόνια νοσήματα. Έτσι θα επωφεληθούν πολλοί άνθρωποι ανεξαρτήτως τόπου κατοικίας, αλλά θα υπάρξει και αποσυμφόρηση για τις ασθένειες εκείνες που απαιτούν τη δια ζώσης ιατρική εκτίμηση και φυσικά τη νοσηλεία.